

Eleştiriden Eleştiriye 5

– Ömer Faruk · 10 Haziran 2012

Bu çalışma alıntı sözlerden faydalanarak yapılmıştır. Eleştiriye de eleştiri yöneltebileceğimizi anlatmaya çalıştım. Çünkü aynı yere baktığımız halde gördüklerimiz birbirinden farklı olabilir.

***-O çirkin adamı ne kadar da güzel çizmiş ressam!

- Doğada tiksinierek baktığımız şeyler, bir sanat eseri haline gelince, onlara hoşlanarak bakarız.

**

-Doğruları söylemiş olmama rağmen kimseyi inandıramadım.

- Doğruyu söylemek değil, anlatmak güçtür.

**

-Onun öleceğine hiç inanmamıştım.

- Dünya, büyük bir tiyatro sahnesi gibidir. Herkes bu sahnede rolünü oynar, rolü bitince de bu sahneyi terk eder.

**

-Bir toplumdaki felaketlerde az çok herkesin bir kusuru olabilir, ama herkes suçu bir başkasının üzerine atmaya çalışır: Evlat babaya, iktidar muhalefete, fakir zengine, öğretmen öğrenciye...

- Düşen bir çığda hiçbir kar tanesi kendisini olup bitenden sorumlu tutmaz.

**

-Anladım ki kendime en başta zarar veren benim.

- Düşmanla karşılaştık ve o biziz...

**

-Daha önceki hatalarına rağmen ona güvendim, ama o bir kere daha beni yanılttı.

- Eğri cetvelden doğru çizgi çıkmaz.

**

-Kötüden kaçtıkça kötülük buldum.

- En kötü sonucu kabullenen, en iyi sonucu elde edecektir. Çünkü sorunla en yıkılmaz cesaretle boğuştuğunuz an, en kötü sonucu göze aldığınız andır. Hiç bir asker ölmekten korkmayan asker kadar korkutucu olamaz.

**

-İyi zannettiklerimin “iyi” olmadığını anladım.

- En üstün iyi, erdemdir, fazilettir. Bilim, şan, şeref, servet hor görülmesi gereken uydurma iyilerdir.